

תת"ע 12292/08/22 - אחמד קסואני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 12292-08-22 מדינת ישראל נ' קסואני
תיק חיצוני: 10251900733

לפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	אחמד קסואני
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 30.11.2022.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום שמספרו 10251900733 המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 16.08.2022 של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע למעלה משנתיים בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה.
3. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו 12 חודשי פסילה, 3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 1000 ₪.
4. ביום 05.12.2022 הגיש ב"כ המבקש בקשה לביטול פס"ד. בהחלטה מיום 17.12.2022 הוחלט לקיים דיון בבקשה ביום 02.01.2023. ביום הדיון לא התייצב המבקש ומשכך נדחתה הבקשה בהעדרו.

טענות הצדדים

5. המבקש טען כי לא התייצב משום שלא קיבל לידי את ההזמנה לדיון.
6. לטענת המשיבה, המבקש ביקש בתיק זה בקשה לדחית מועד דיון שהתקבלה. לטענתה, היה על המבקש מה גורלה של הבקשה ולברר מדוע לא קיבל את התשובה. משכך, יש לדחות את הבקשה.

דיון והכרעה

- הבקשה הוגשה ללא תצהיר ועל כן דינה להידחות על הסף. למעלה מן הצורך בחנתי את הבקשה לגופה.
7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחסד"פ הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.
9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
11. ברע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) נקבע :

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי ירשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

12. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 :
- "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."
13. בבקשה הראשונה לביטול פסק דין, טענה ב"כ המבקש שלא התייצבה לדיון עקב היותה חיונית לקורונה ועקב הפסקת חשמל ששררה במשרדה. חרף העובדה שלא היה ברור מה מנע ממנה להודיע טלפונית לתובע על אי התייצבותה, הוחלט לקיים דיון בבקשה לפנים משורת הדין.
14. ממערכת נט המשפט עולה כי ההחלטה בדבר מועד הדיון בבקשה הומצאה לב"כ המבקש.
15. כמו כן, לא ברור מדוע נמנע המבקש לברר מה עלה בגורל בקשתו במשך שנה וחצי מיום הגשתה לבית המשפט.
16. המבקש לא עמד בנטל ההוכחה כי לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו.
- בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

17. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.4.2018)).
18. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.5.2018)).
19. המבקש לא העלה טענה מהותית לעניין ביצוע העבירה. יתרה מכך, גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזירות של ממש.
20. יובהר למבקש כי אם יוכיח, אף בראשית ראיה, כי במועד ביצוע העבירה אחז ברישיון נהיגה תקף תבחן בקשתו בשנית.
21. מדובר בבקשה שהוגשה בשיהוי ניכר כל זאת ללא נימוק המצדיק זאת.
22. לפיכך, איני סבורה כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשפ"ד, 23 מאי 2024, בהעדר הצדדים.